

Šimon Rejlek, Kateřina Chylíková, Ondřej Toman,
Valentýna Stráská, Julie Králová, Adam Vála, Martin Srp
Kristýna Poprocká, Nikola Sliacká, Tomáš Pšeničný, Marek Kvarda,
Štěpán Vaňáč, Sofie Kučerová, Lenka Kunešová, Radka Kožená, Josef Slabý
10 let
ZŠ Mikoláše Alše, Mirovice

1. cena v kategorii Průvodce naší školou
Jazyková a literární soutěž ČEŠTINA JE I MŮJ JAZYK 2018

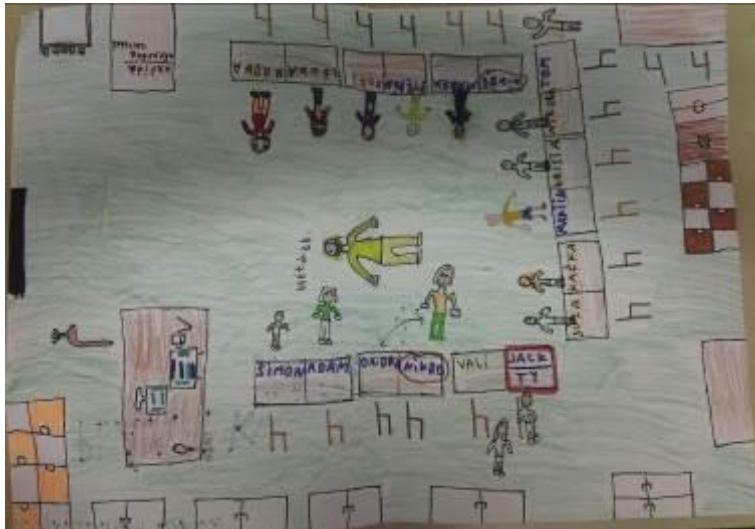
Průvodce naší školou

Jack a škola Báseň

Při vstupu do školy přilož čip k senzoru, vejdi a jdi do šatny dolů,
Sundej bundu a čepici vyjdi po schodech a vyber si lavici.
Tvoje třída vítá tě za kamaráda bere tě.
Bude se ti u nás líbit to ti rovnou můžem slíbit.
Piš si dobře úkoly nebo skončíš na poli.
Budem se s tebou kamarádit, tak se neboj a přijď se poradit.

Tvoje 4. třída

Naše škola

Ahoj Jacke. Vítám Tě v naší škole Mikoláše Alše. Pjijdi ke dveřím přilož čip k senzoru. Vejdi do dveří a otevři další dveře, potom sejdi po schodech dolů, zaboč mírně doleva tam uvidíš velké dveře nad tím je napsáno šatny. Potom jdi rovně a zaboč doleva. Jdi rovně a zaboč do čtvrté šatny. Převleč si boty a vyleč si bundu a pověš ji na věšák. Potom vyjdi ze šatny, jdi doprava a jdi rovně zaboč doleva a jdi po schodech nahoru. Vyjdi schody jdi doprava druhé dveře po levé straně, vejdi do dveří, tam uvidíš tvoji třídu. Sedni si kam chceš připrav si věci, až po hodině půjdeme na svačtinu s námi nemusíš se bát, že ji Nenajdeš. Až se nasvačíš půjdeš s námi do třídy. Hned naproti naší třídě je WC muži. PO druhé hodině půjdeme ven a po chvíli půjdeš s námi do třídy. Po páté hodině půjdeme na oběd můžeš se sednout třeba s námi a až se najíš půjdeš do šatny, tam si převlečeš boty a bundu, až se převlečeš půjdeš doprava potom rovně potom zase doprava a po schodech nahoru potom otevři dveře přilož čip k senzoru otevři rychle dveře, ať se nezavrou. Jdi třeba na hřiště. Pjijdi zas do naší školy.

Slovník Školy

Kouzlo cesty

Jmenuji se Elvíra Červená. Jako malá jsem vyrůstala v Česku na vesnici u babičky, a bydleli tam se mnou maminka, tatínek a mladší sestra Alenka. Naše vesnice se jmenovala Dlouhá Lhota. Byla nádherná, mám z ní nejhezčí vzpomínky o tom jak jsme se třeba koupali v rybníce. Když umřela tatínek nám řekl, že se budeme stěhovat do Německa. Nevěděla jsem, jestli panikařit nebo brečet. Udělala jsem obojí. Druhý den jsme se začali balit do Německa. Bylo mi líto opustit svoje přátele ze školy, krásné louky, lesy, rybníky ale nejvíce jsem se bála, jak to bude v nové škole jim rozumět nebudu a oni mně taky ne. Když přišel den stěhování bylo mi celý den špatně od žaludku. Tak jsem celý nejedlo, aby se mi v autě neudělalo nevolno. Když jsme přijeli do Německa k našemu novému domu, stál tam nějaký a začal mluvit německy našťestí tatínek německy umí. Nevěděla jsem o čem si to povídají a pak tatínek řekl nestůjte tu jak zařezaný pojdte se kouknout dovnitř. Když jsme vstoupili dovnitř, dům byl tmavý, ale když jsme rozsvítili bylo tam útulno, a přímo jako v pohádce.

Moje pocity v nové škole

Nástup do školy v Německu. Maminka a tatínek šli semnou, a když jsme byly ve třídě bylo tam spousta dětí a paní učitelka byla vysoká a měla kaštanové vlasy. Řekla mi něco německy, nevěděla jsme co říká prostě jsem jen kývla hlavou. Paní učitelka mi prstem ukázala, že si mám sednout do první lavice u okna. Vedle mě seděl nějaký kluk a pořád se na mě usmíval. Nevěděla jsem jestli mám pozdravit nebo být ticho. Radši jsme mlčela. O přestávce se mě děti začaly vyptávat a já jen zírala. Pak ke mně přišla zrzavá holka a chytla mi za ruku a vytáhla na chodbu a ukazovala mi místnosti. A pak jsem ji poděkovala česky. Ona jenom přikývla, a řekla asi jak se jmenuje. Jmenuje se Elste Wilionová. Snažila se mi něco říct a já nevěděla co říká. Každé odpoledne jsem chodila k jedné moc hezké paní která mě učila německy. Tatínek mi taky pomáhal třeba s úkoly. Už jsem skoro uměla německy. Za pár měsíců už jsem skoro byla Němka. Všetmu jsme rozuměla co mi přáteli z Německa říkají. Když jsem přijela nebylo to vůbec lehké, ale teď je to v pořádku.

Komiks

